

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

محمدرضا مهجوریان

۰۱ فبروری ۲۰۲۴

ابعادِ عظیمِ فاشیسم در المان؛ پرده‌ها کم‌کم بیش‌تر کنار می‌روند!

عقابی صدها سال است که بر فرازِ المان بال گشوده است و سایهٔ ترسناک و ترس‌آفرین آن در همه‌جا – از مجلسِ فدرال تا ارتش و ... - گسترده است. تصویرِ آن بر بازوها و سینه‌ها و اندیشه‌های بخشِ بزرگی از انسان‌های این کشور حک شده است. عقابی که تا مرزِ یک “نمادِ مقدّس” فرا کشانده شده است.

این عقاب، زمانی دارای دو کله بود. سپس یک‌کله شد. زمانی به چپ نگاه می‌کرد و روزگاری به راست. زمانی منقارش باز و روزگاری بسته بود. رنگ‌های زمینه، بال‌ها، و کلهٔ این عقاب هم در درازای روزگار، همواره جابه‌جا شده‌اند. این عقاب در طولِ سده‌ها بر فرازِ قیصر و پیشوا و رئیسِ جمهور، و بر فرازِ سلطنت و رایشِ سوم و جمهوری، قد برافراشته برجا مانده است.

همه چیز نشان از آن دارد که ابعادِ فاشیسم در المان کنونی به مراتب عظیم‌تر و هولناک‌تر از آن است که نماینده می‌شود، و مرزهای این “ابعادِ عظیم”، از چارچوبِ حزبِ فاشیستی “آ. اف. دی” و دیگر سازمان‌های فاشیستی مشابه بسیار فراتر می‌رود.

به نظر می‌رسد که همهٔ دستگاه‌های امنیتی/اداری حکومتِ المان، همهٔ نهادهای سیاسی/حزبی، و همهٔ رسانه‌های این کشور در چنبرهٔ یک مافیایِ نهان و آشکاری هستند که پس از پایانِ جنگِ جهانیِ دوم و به‌ویژه در این چند دههٔ اخیر

می‌کوشد تا از یکسو ابعاد این فاشیسم را در “رنگ‌ها”ی گوناگون و تازه گسترش دهد و همزمان، این “گسترش ابعاد” را پنهان نگاه دارد. هیچ چیز به‌جز باور به حضور نیرومند این مافیا نیست که بتواند این “حقیقت دشت‌ناک” را توضیح دهد که: اخبار مربوط به گسترش روزافزون ابعاد فاشیسم در المان در درازای دهه‌های گذشته، به طرز مستبذانه و زورگویانه پنهان نگاه داشته شده‌اند و یا از اهمیت انداخته شده‌اند.

آبشخور اصلی این مافیا همانا اقتصاد این کشور و آن بخش از سرمایه‌داری المان است که این اقتصاد را به قیومیت خود در آورده است. در همان حال، آن بخش از اندیشه و فرهنگ، و آن بخش از سنت‌های فکری و فرهنگی این جامعه نیز که با این مافیا همسو است، یکی دیگر از آبشخورهای این مافیا است.

این مافیا از یکسو، کنگره‌های انسان‌ستیزان فاشیست را “مهمانی” و “پارتی” می‌نامد، و از سوی دیگر، همزمان، کنگره‌های احزاب مدعی دموکراسی را به “مهمانی” و “پارتی” بدل می‌کند. در سایه این مافیا در این کشور، آدمی خواران می‌توانند آشکارا به توطئه‌چینی به ضد مردم و آزادی پردازند و خبر آن ماه‌ها و سال‌ها از جامعه – حتی از آن بخش مدعی دموکراسی‌خواهی نقاد، شامل نحل‌های از روشن‌فکران و مطبوعات و رسانه‌ها نیز – پنهان نگاه داشته شود. این مافیا با کمک عناوینی مغشوش مانند “راست افراطی” و “راست رادیکال” و همانند این‌ها، تاکنون توانسته است در چشم بخش بزرگی از مردم این سرزمین، ماهیت آن اژدهای آدمی‌خوار و فاجعه‌باری را، که اکنون باز دهه‌ها است در سراسر جامعه المان فعال شده و تنوره می‌کشد، پوشیده نگاه دارد: اژدهائی که عناوینی مانند “راست افراطی” و “راست رادیکال” به هیچ‌رو ماهیت آن را نشان نمی‌دهند؛ اژدهائی که هیچ نام دیگری به‌جز فاشیسم براننده آن نیست!

این مافیا در همین سال‌های گذشته موفق شد کشور را به انجام کارهایی وادار سازد که اگر روی فاشیسم نوع “آ. اف. دی.” را سفید نکرده باشند باری سیاه هم نکرده‌اند: از جمله: موفق شد تا به بهانه و یا به سبب لشکرکشی روسیه به اوکراین در نزدیک به دو سال پیش (۲۴/۰۲/۲۰۲۲ – ۰۵/۱۲/۱۴۰۰)، در چشم/به‌هم‌زدنی، “جنگ هرگز” را در کشور به “جنگ ناگزیر است” بدل سازد؛ موفق شد حکومت را وادارد تا دست به نیرومندتر ساختن ارتشی بزند که همین‌جوری هم یکی از ارتش‌های بزرگ جهان بود و توحش آن خود را – دست‌کم در افغانستان – بروشنی نشان داده بود؛ موفق شد تا در همین ماه‌های گذشته حکومت را وادارد که با آغاز جنگ اسرائیل و حماس، یکی از غیر انسانی‌ترین مواضع را در پشتیبانی از کشتار مردم غزه به دست حکومت – پنهان‌شده در پشت یهودیت – اسرائیل به نمایش بگذارد و حتی در درون مرزهای خود هم به بهانه مبارزه با “حماس” پنهان‌شده در پشت اسلام و فلسطین، دست به سرکوب اعتراض‌های بحق مردم به ضد حکومت اسرائیل و به ضد مردم‌کشی آن بزند، و...

“این مافیا” و “این گسترش ابعاد فاشیسم” در المان به هیچ‌رو یک مسأله داخلی این کشور به شمار نمی‌آید. به عکس، این مسأله، با توجه به نقش آشکار و مؤثر این مافیا و این فاشیسم در برپائی و گسترش جنگ جهانی اول و دوم، یک مسأله جهانی است. کشور ما ایران نیز از آثار ویران‌گری‌های جهانی این مافیا و فاشیسم، نه در گذشته بر کنار مانده بود، و نه حتی همین امروز بر کنار مانده است. به‌رغم این تأثیرات ویران‌گر، همسوئی‌های فکری ریشه‌دار میان این مافیا و این فاشیسم المان از یکسو، و نیروهای ضد مردمی و واپس‌گرا و نژادپرست ایران به‌ویژه حکومت سلطنتی پهلوی و حکومت جمهوری اسلامی چیزی نیست که بتوان انکار کرد. ولی سخن فقط بر سر همسوئی‌های فکری نیست، بلکه همکاری‌های عملی هم در میان این جریان‌ها وجود داشته‌اند و دارند:

۱- آنچه که به سلطنت‌طلبان برمی‌گردد، یکی از تازه‌ترین این همسوئی‌ها و همکاری‌ها، پشتیبانی روزنامه «کیهان لندن» از «مانیفست» نژادپرستانه و فاشیستی روزنامه «بیلد» آلمان - به‌مثابه یکی از بازوهای نیرومند رسانه‌ی آن مافیا و آن فاشیسم در آلمان - است. (متن این «مانیفست» به‌همراه برخی حاشیه‌نویسی در این‌جا).

۲- آنچه که به جمهوری اسلامی ایران - به شمول جناح‌های اصول‌گرا و اصلاح‌طلب، و دیگر جریان‌های وابسته به این حکومت - برمی‌گردد، یکی از تازه‌ترین نشانه‌های این همسوئی‌ها و همکاری‌ها، داستان همکاری‌های طولانی وزارت خارجه آلمان با حکومت اسلامی است که گوشه کوچکی از آن، ماجرای نقش «عدنان طباطبائی» در وزارت خارجه آلمان است. (روزنامه‌ی بیلد [۱]). روشن است که این «همکاری‌ها»، نه آن همکاری‌های معمول به اصطلاح دیپلماتیک میان حکومت‌ها، بلکه آن همکاری‌هایی هستند که ریشه در همسوئی‌های فکری/سیاسی دارند.

هیچ تردیدی نیست که جامعه آلمان دارای سنت‌های ارزنده‌ای در مبارزه با این مافیا و با این فاشیسم است. مبارزه این جامعه با این مافیا در طول عمر نزدیک به ۳۰۰ساله این مافیا - اگر که از سال‌های میانی سده ۱۸م در نظر بگیریم - همیشه زنده بود؛ همچنین، مبارزه این جامعه با فاشیسم هیتلری/آلمانی نیز - در آن دوره - همیشه زنده بود: فاشیسمی که برپاکندگانی آن می‌خواستند - به گفته تمسخرآمیز «ب. برشت»: «هزار سال» عمر کند، ولی فقط ۱۳سال عمر کرد، و البته در همین ۱۳سال هم به اندازه هزار سال ویران کرد. با این حال، به نظر می‌رسد که در باره توانائی‌های این سنت‌های مبارزاتی جامعه آلمان، ارزیابی‌های مبالغه‌شده‌ای - چه در خود آلمان و چه در بیرون از آن - وجود دارد. لازم است تا این سنت‌های مبارزاتی جامعه آلمان بار دیگر از نو نقدانه ارزیابی شوند. حقیقت آن است که آن مبارزه ۳۰۰ساله این جامعه به ضد آن مافیا نتوانست تا کنون آن را به زیر بکشد و یا دست کم زمین‌گیر کند، همان‌طور که آن مبارزه این جامعه به ضد آن فاشیسم هیتلری هم نتوانسته بود نقش‌چندانی در به‌زیر/کشیدن آن فاشیسم بازی کند؛ و اگر آن رقبای جنگی آن فاشیسم، در جنگ با آن پیروز نمی‌شدند، هیچ دانسته نیست که آن حکومت فاشیسم تا کی هنوز عمر می‌کرد!

پس از آن که در ۱۰/جنوری/۲۰۲۴ (۲۰/دی-جدی/۱۴۰۲) خبر جلسه یک گروه از فاشیست‌های آلمانی - که در نزدیک به دو ماه پیش‌تر، در ۲۵/نومبر/۲۰۲۴ (۰۳/آبان-عقرب/۱۴۰۲)، در یک هتل در شهر «پُتسدام» آلمان برگزار شده بود - از سوی یک مرکز پژوهشی به نام «کورکتیو» (correkiv) برملا شد، اکنون گزارش‌های دیگری هم از سوی برخی رسانه‌های آلمانی منتشر شده است که نشان می‌دهد فاشیست‌ها مشابه همین جلسه را در چند ماه پیش‌تر از جلسه «پُتسدام»، یعنی در تابستان ۲۰۲۳، در مرکز شهر برلین برگزار کرده بودند. از میان این گزارش‌های تازه، ترجمه گزارش کوتاهی از مجله «اشپیگل» و نیز ترجمه بخش‌هایی از گزارش روزنامه «دی ساپت» در این‌جا آورده می‌شود.

باید تردید جدی داشت که این گزارش‌ها، همه داستان باشند. باید قویاً احتمال داد که این گزارش‌ها فقط گوشه‌های بسیار کوچکی از صحنه اصلی هستند. باید به طور جدی این بیم را داشت که این‌گونه دسیسه‌ها از چارچوب حزب «آ. اف. دی.» و از چارچوب افراد محدود حزب‌های دیگر به مراتب فراتر رفته است. باید باور کرد که خطر، به مراتب بزرگ‌تر و گسترده‌تر و جدی‌تر است. در روزگار ما، هیچ دلیلی وجود ندارد که آدمی از این گزارش‌ها بیم‌ناک نشود و یا این بیم‌ها را دست‌کم بگیرد. به عکس، به نظر می‌رسد که در این روزگار، باید این بیم‌ها را بسیار بیش‌تر جدی گرفت، و نگذاشت که این بیم‌ها، در سایه امیدها پنهان و یا حتی کم‌رنگ شوند. یک امید واقعی هرگز نمی‌تواند و نباید از بیم‌های

واقعی، هر چه هم کوچک باشند، چشم ببوشد؛ آن هم به‌ویژه در این روزگار، و آن هم به‌ویژه در کشوری مثل المان، و به‌ویژه درست در این روزهایی که میلیون‌ها انسان المانی در این کشور فراخوانده شدند تا به ضد فاشیسم نوع حزب آ. اف. د. به خیابان‌ها بیایند. درست در همین روزها و در میان هلهله و شادی این میلیون‌ها انسان المانی است که باید بیم‌ها را جدی گرفت و نگذاشت که این بیم‌ها در زیر پای این هلهله‌ها و فریادها له شوند. زیرا که این راهپیمایی‌های میلیونی، پس از نزدیک به دو هفته، هنوز از مبارزه با فاشیسم آ. اف. د. فراتر نرفته‌اند، و با افزایش دخالت‌های احزاب – چه حاکم و چه اپوزیسیون – در این اعتراض‌ها و با افزایش خطر سوارشدن این احزاب بر این موج اعتراض‌ها، بیم آن می‌رود که این اعتراض‌ها نتوانند فراتر بروند و یا فراتر رفتن آن‌ها با دشواری‌های به مراتب سخت‌تر از گذشته روبه‌رو شود. در چنین روزگاری، این شعر کوتاه «اریش فرید»، شاعر اتریشی، باید تأمل‌برانگیز باشد:

« تردید نداشته باش

به آن کسی

که به تو می‌گوید

ترس دارد

ولی ترس داشته باش

از آن کسی

که به تو می‌گوید

تردید ندارد.»

۱- مهمانی با راست افراطی

«اشپیگل»، شماره ۳، ۱۳/۰۱/۲۰۲۴ (۲۳/دی-جی-۱۴۰۲)

«پتر کورت (Peter Kurth)»، (۶۳ساله)، عضو حزب «اتحادیه دموکرات مسیحی المان» دیدار شبکه راست رادیکال در یک ویلا در «پتسدام»، که خبر آن به تازگی از سوی کانون پژوهشی «کورکتیو» منتشر شد، تنها دیدار از این نوع نبود. در ماه جولای [جولای/۲۰۲۳ (تیر/مرداد-سرطان/اسد ۱۴۰۲)] نمایندگان سرشناس آ. اف. د. [AfD] «و راست‌های رادیکال در مرکز برلین گرد هم آمدند – در آپارتمان شخصی «پتر کورت (Peter Kurth) سناتور دارائی پیشین برلین از «اتحادیه دموکرات مسیحی.»»

بر پایه گفته‌های شرکت‌کنندگان، کسانی از جمله «ماکسیمیلیان کراه (Maximilian krah) «سیاست‌مدار» آ. اف. د. [نماینده این حزب در مجلس اروپا] و «گئوس کویبچک (Götz Kubitschek) «ناشر [ناشر آثار راست فاشیست] و همچنین «مارتین زلنر (Martin Sellner) «فعال راست افراطی [اتریشی] در این برنامه شرکت داشتند.

«پ. کورت» در پاسخ به پرسشی تأکید کرد که «م. کراه» کتاب خود به نام «سیاست راست» را در خانه او عرضه کرد. «پ. کورت» در پاسخ به این پرسش که آیا «م. زلنر» و «گ. کویبچک» هم در این جلسه حضور داشتند گفت: «نه همه» کسانی را که آمده بودند می‌شناسد. فهرستی از مهمانان وجود ندارد.

«م. زلنر» و «گ. کویبچک» به این پرسش پاسخ ندادند.

«پ. کورت» اذعان کرد که «با بسیاری از اعضای» آ. اف. د. «دوست» است. بر پایه یک قبض رسید به مبلغ ۴۵۰ یورو، که در نزد اشپیگل هست، این دموکرات مسیحی در سال ۲۰۱۶ از «آ. اف. د.» با پول هم پشتیبانی کرده است.

«پ. کورت» گفت: «اهدای کمک مالی به «آ. اف. د.» را نفی نمی‌کنم».

[پایان گزارش «اشپیگل»]

۲- سرمایه‌گذاری در پروژه‌ی راست افراطی

روزنامه «سایت آنلاین»، ۲۵/جنوری/۲۰۲۴ (۰۵/بهمن-دلو/-۱۴۰۲)

«پتر کورت»، سیاست‌مدار CDU [اتحادیه دموکرات مسیحی المان] چنان که آشکار شده، نقش به مراتب بزرگتر از آن چه که تا کنون شناخته شده است، در شبکه راست افراطی دارد ... «پتر کورت» در همان حال، تأمین‌کننده مالی «جنبش هویت [Identitäre Bewegung]» است ... او در سال ۲۰۱۹م دست‌کم ۱۲۰ هزار یورو به یک شرکتی حواله کرد که آن را «سازمان امنیت داخلی المان» به «جنبش هویت» نسبت می‌دهد. در این حواله، نام دریافت‌کننده این مبلغ، شرکت Schanze Eins [یک شرکت اتریشی] نوشته شده است، شرکتی که ... آن را هم «سازمان امنیت داخلی المان» به «جنبش هویت» منسوب می‌داند. این شرکت کمک‌های مالی جمع‌آوری می‌کند برای خرید املاکی، که همچون محل فعالیت‌ها و دیدارهای راست‌های افراطی هستند. شرکت Schanze Eins یک روز پس از واریزی آن مبلغ ۱۲۰ هزار یوروی، پولی به مبلغ ۲۰۰ هزار یورو به فردی به نام Steve H. واریز می‌کند که از فعالان «هویت» است ... این آدم کمی پیش از آن حواله «پ. کورت»، قرارداد خرید یک ساختمانی را در اتریش امضاء می‌کند که «جنبش هویت» آن را «پروژه میهنی خانه» نامیده است، و در آن به‌طور منظم برنامه‌های راست‌های افراطی انجام می‌شوند ... نماینده‌گان «آ. اف. د.» نیز بایستی در این برنامه‌ها شرکت کرده باشند.

«پ. کورت» ... در شهر «کیمینتز [Chemnitz] [در شرق المان] هم در یک پروژه ملکی شرکت داشته است.

«پ. کورت» از سال ۱۹۹۹ تا ۲۰۰۱ سناتور داری برلین بود. از ۲۰۰۱ تا ۲۰۰۶ نماینده در مجلس برلین بود. از ۲۰۰۸ مدیریت شرکت «فدراسیون اقتصادی پسماند» (BDE) را داشت. این شرکت پس از برملاشدن همایش راست‌های افراطی در خانه «پ. کورت»، از او جدا شد.

«پ. کورت» همچنین به عنوان مشاور مالی [Erzbistum Berlin منطقه اداری اسقف اعظم- برلین] بود که اکنون از آن کناره‌گیری کرد. [منطقه اداری اسقف اعظم برلین (Erzbistum Berlin) «منطقه‌ای بزرگ است با بیش از ۶ میلیون جمعیت و بیش از ۳۰ هزار کیلومتر مربع مساحت].

بر پایه گزارشی از اشپیگل، در همایش خانه «پ. کورت» [در تاستان ۲۰۲۳] نزدیک به ۱۰۰ نفر شرکت داشتند.

[پایان گزارش «دی سایت»]

[۱] -نشانی اینترنتی مطلب:

https://www.google.com/url?sa=t&rct=j&q=&esrc=s&source=web&cd=&cad=rja&uact=8&ved=2ahUKEwjxttq-04CEAxX3gv0HHTOaC0YQFnoECB4QAQ&url=https%3A%2F%2Fwww.bild.de%2Fpolitik%2Fausland%2Fpolitik-ausland%2Fauswaertiges-amt-in-erklarungsnot-so-bot-sich-baerbock-berater-den-iran-mullahs-85576294.bild.html&usg=AOvVaw1s1x5zBWNqMG7yD_Z7T0KP&opi=89978449